

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Mary (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 65.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875156495168/facsimile.pdf> (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Barnets Sind kan vende front tilbage,
Høi Uskyldighed i Manddoms Aar,
Og hvor grønnes en saa sjelden Vaar,
Kan ei savnes varme, lyse Dage.

Mary

Hvad tykkes dig om hende, Jack,
Som stirrer over Sø,
Bleg fra Fregattens høie Dæk,
Til Skotlands fjerne Ø?

Et Barn endnu, knap sytten Aar,
Ret skabt til Sømands Lyst;
Langt flagrer hendes Ravnehaar,
Høit bølger hendes Bryst.

Fordi hun gav sig villig hen
En Nidding i sit Land,
Er hun Forbryderens igjen
Paa Sydhavens Strand.

Fordi hun var for øm og varm,
En Qvindes sande Dyd,
Til Straf hun slynge skal sin Arm
Nu til en Kjeltrings Fryd.

Var hun paa Traaden noget løs,
Det er hun vel endnu,
Saa er hun dog en fager Tøs –
Hvad, Jack, hvad mener du?

Ifald jeg kaldte paa vor Præst –
Hun siger ja, min Tro –

Og lod ham splesde os som bedst?
Min Køie rummer to.

Det duer ikke, Tom; hun har
Alt faaet sin Bekomst.
Prøv kun, hun giver intet Svar,
Det er en knækket Blomst.

Hun flagrer kun en stakket Stund,
Det kan man mærke godt.
Den Seiler stødte snart paa Grund;
Hun bliver aldrig flot! –

Ung Mary stod foruden Trost,
Og over Havet saae,
Til Skotlands høie Klippekyt
Forsvandt i Taager blaae.

Hun stille stod, til ingen Rand
Bag Bølgen mere steg;
Til hendes kjære, gamle Land
For mørke Vover veg.

Vi skues aldrig meer igjen,
Du blues ved mit Syn!
Sneetakte Bjerg, min Barndoms Ven,
Du rynker dine Bryn!

I grønne Bakker, hvor jeg laae
Saamangen Sommerqvæld,
I svinde i det fjerne Blaa,
I sige koldt: farvel!

I har ei Muur, ei Fangedyb,
Ei Hytte eller Vei,
Til Herberg for et usselt Kryb
Foragteligt som jeg!